

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 12040

гр. София, 16.07.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 67 състав,
в закрито заседание на 16.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Лилия Йорданова

като разгледа дело номер **10909** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпила е молба на 18.06.2024г. по описа на АССГ от Ю. Ф., чрез адв. С. С. А., с която е отправено искане за спиране на адм.д. 10909/2023г. по описа на АССГ, по реда на чл.628 от ГПК вр. чл.144 от АПК. Иска се от съда да бъде отправено преюдициално запитване до Съда на Европейския съюз за това дали чл.70, вр. §22ц от ПЗРКСО противоречи на Регламент (ЕО) №883/2004 на Европейския парламент и на Съвета за координация на системите за социална сигурност и Регламент за установяване на процедурата за неговото прилагане – Регламент (ЕО)№987/2009 на Европейския парламент и на Съвета, както и на ДФЕС, Хартата на основните права и по-точно нарушаване на принципа на равно третиране и недискриминация, както и нарушаване на принципа за свобода на работа и движение, както и пребиваване в страните членки на ЕС. Ответникът – Управителя на Националния осигурителен институт чрез процесуален представител гл. експерт Д. Й. депозира писмен отговор на 03.07.2024г., като изразява становище за неоснователност на искането за спиране и за отправяне на преюдициално запитване до СЕС по чл.628 ГПК вр. чл.144 от АПК.

По арг от чл. 629 ал.1 ГПК по молбата следва да се произнесе настоящия съдебен състав:

Разпоредбата на чл. 628 ГПК поставя като условие за отправяне на преюдициално запитване преценката дали разпоредба на правото на ЕС би имало значение за решаване на делото. Необходимо условие е наличие на преюдициалност и връзка с разглеждане на спора по съществуването му. В този смисъл преюдициалното тълкувателно запитване не може да е хипотетично, а трябва да има пряко отношение към предмета на делото. Настоящият състав намира, че формулираното искане, изложено по-горе не съответства на основанието, залегнало в чл. 628 ГПК.

С молбата си, жалбоподателката не посочва нито една правна разпоредба от правото на ЕС, която желае да бъде тълкувана, а бланкетно единствено изброява относимите Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета за установяване на процедура за прилагане на Регламент (ЕО) №883/2004, ДФЕС и Хартата на основните права, както и общи принципи, каквито са принципът за равно третиране и недискриминация и свобода на движение.

По повод соченото противоречие на „методиката за изчисляване на индивидуалния коефициент на пенсиите, приета от НОИ съгласно чл.70, вр. §22ц от ПЗРКСО“ съдът приема, че разпоредбата на §22ц от ПЗР на КСО регламентира, че до 01.01.2022г. едновременно с подаването на заявление за отпускане на пенсия, свързана с трудова дейност, с начална дата след 31 декември 2018г, лицето има право да избере размера на пенсията му да бъде определен с индивидуален коефициент, изчислен по реда на чл.70, ал.4-7, ал.10, т.1 и ал.11, ако това е по-благоприятно за него. По делото не е спорно, че пенсията на лицето е отпусната с Разпореждане №94С-14620-7 от 13.06.2013г, считано от 03.11.2012г, тоест нормата на §22ц от ПЗР на КСО е неприложима в случая и още по-малко същата е от значение за правилното решаване на делото.

В искането са изложени доводи, че размерът на пенсията ѝ „няма осъвременяване съобразно нарастването на максималния осигурителен доход и средната работна заплата за страната“, както и че както посочи и вещото лице, ако се индексира индивидуалния коефициент с изменението на средната работна заплата и максималния осигурителен доход, това ще се отрази на пенсията“. Тези доводи са изцяло неотнесими и без правно основание, тъй като нормата на чл.100 от КСО определя реда за осъвременяване размера на пенсиите, който е приложим за пенсии, определени при прилагане на българското законодателство, така и на пенсии, определени при прилагане на Регламент (ЕО) №883/2004 на ЕП и на Съвета за координация на системите за социална сигурност и Регламент (ЕО) №987/2009 на ЕП и на Съвета за установяване на процедура за прилагане на Регламент (ЕО) №883/2004, доколкото в последните не е предвиден ред за осъвременяване размер на пенсия, тъй като всяка държава-членка определя размер пенсия по националното си законодателство. При определяне на процента, с който се осъвременяват всички пенсии, не е регламентирано да се отчита нарастването на максималния осигурителен доход и средната работна заплата. Размерът на максималния осигурителен доход не е определящ при формиране на пенсията, още по-малко липсата на индексация на пенсията въз основа на увеличения максимален осигурителен доход лишава пенсионера да получи реално полагащата му се пенсия. Това е така, тъй като получаване на реално полагаща се пенсия означава отчитане приноса на съответното заинтересовано лице в осигурителната система, т.е. вземане предвид на неговия осигурителен доход, а не размера на максималния осигурителен доход. Т.е. осигурителния доход на конкретното лице не винаги съвпада с максималния осигурителен доход и няма законово основание, нито правен принцип, въз основа на които независимо от дохода, върху който лицето внася осигурителни вноски, при изчисляване, съответно индексиране на пенсия, да се отчита максималния осигурителен доход.

В молбата също се сочи, че „не следва да намерят приложение при изчисляване размера на пенсията разпоредбите на чл.70, ал.16 от КСО и чл.48, ал.2 от Наредба за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/, тъй като същите противоречат на акт от по-висок ранг, какъвто са Регламентите на ЕС“. Сочения аргумент е несъстоятелен. На първо място не се сочи на коя разпоредба от регламентите в областта на социалната сигурност противоречат чл.70, ал.16 от КСО и чл.48, ал.2 от НПОС. На второ място така описаното твърдение не е основание за спиране на производството по чл.628 ГПК вр. чл.144 от АПК, тъй като ако се претендира противоречие на българското законодателство с норми на европейското право, то тълкуване на разпоредби на правото на ЕС не е необходимо, предвид нормата на чл.5, ал.4 от конституцията на Република България, като последната дава превес на нормите на правото на ЕС /приложими въз основа на международен договор, какъвто несъмнено е Договорът за присъединяване на Република България към ЕС/.

Разпоредбата на чл.52, пар.1, б. б/ от Регламент (ЕО)№883/2004 изрично определя, че пропорционалното изчисление е в резултат на съотношението между продължителността на периодите, завършени по националното законодателство и цялата продължителност на периодите, съгласно законодателствата на всички държави членки по случая, а не при съотнасяне на осигурителни доходи. Именно за отчитане на осигурителния принос, т.е. осигурителния доход по законодателството на отделните държави-членки, разпоредбата на чл.50, пар.1 от регламент (ЕО)№883/2004 регламентира, че всички компетентни институции определят правото на обезщетение по съответните законодателства на ДЧ, на които заинтересованото лице е подчинено, при подаване на заявление за отпускане на пенсия.

На следващо място за съда е неясно на какво основание се претендира дискриминация на основата на националност. Нормата на чл.2 от регламент (ЕО)№883/2004 определя персоналният обхват, като постановява, че регламентът се прилага към граждани на ДЧ, лица без гражданство и бежанци, които пребивават в ДЧ и които са или са били подчинени на законодателството на една или повече ДЧ, както и към членовете на техните семейства и към преживелите ги лица. Българското социално-осигурително законодателство не прави разграничение на лица въз основа на националност, т.е. при преценката на пенсионни права националността на лицето не оказва влияние върху правото му на пенсия и определянето на нейния размер съобразно българското законодателство.

С оглед всичко изложено настоящият състав намира, че искането за отправяне на преюдициално запитване следва да се отклони. Изложените от жалбоподателката аргументи за отправяне на преюдициално запитване не са достатъчно ясни и обосновани. Не се сочат конкретни норми от Регламент (ЕО) №883/2004 и Регламент (ЕО)№987/2009, на които противоречат нормите на чл.70, ал.16 от КСО и чл.48, ал.2 от НПОС. Следва да се отбележи, че нормите на международните договори и нормите на общностното право са пряко приложими при противоречието им с национална норма като това противоречие се установява от националния съд, а не от СЕС. От друга страна при разглеждането на дела по реда на КСО настоящият съд се явява съд по същество, като при решаване на делото следва да приложи всички норми, относими при определяне размера на пенсията на жалбоподателката. Извън горното,

следва да се има предвид, и че решението на настоящия съд подлежи на обжалване, поради което съгласно чл.629, ал.2 от ГПК, вр. с чл.118 от КСО като по-долна съдебна инстанция не е задължен да сезира СЕС, още повече, че не са поставени конкретни въпроси от страна на жалбоподателя, не е конкретно посочено тълкуването на коя разпоредба от правото на европейския съюз е от значение за правилното решаване на делото, като и негова е преценката дали в случая е необходимо решение на СЕС, за да постанови своето решение. От друга страна по отношение на относимите в случая общностни норми настоящият съд не констатира да е налице неяснота при тълкуването им, значението и смисълът на разпоредбите са ясни и не будят съмнение.

Водим от горното, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Ю. Ф. чрез адв. А. за отправяне на преюдициално запитване до СЕС, обективизирано в молба от 18.06.2024г.

Определението не подлежи на обжалване.

На основание чл. 138 АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: